

# Endokrinní systém

---

30.5. 2005

## Vyšetření endokrinních funkcí

---

- Ideální: aktivita v buňkách.
- Hormonální hladiny v krvi (v plasmě nebo séru)

## Bazální hladiny v krvi

---

- Stanovení pomocí asay
- Pozor na variabilitu hladin v čase
- Efekt věku, vývojového stavu, pohlaví
- Bazální hladiny jsou výhodné pro systémy s dlouhým poločasem (např. T4 and T3). Mají malou variabilitu v krátkých časových úsecích a náhodné vzorky jsou proto uspokojivé.
- Bazální hladiny u ostatních hormonů mohou být taky uspokojivé, pokud jsou interpretovány s ohledem na časovou variabilitu normálního intervalu, dietu nebo polohu těla.
- Variabilní v čase: FSH, estrogeny a progesteron
- Variabilní podle nabídky Na<sup>+</sup>, podle polohy a věku: systém renin-angiotenzin-aldosteron.
- Hormony se vztahem ke stresu (katecholaminy, prolaktin, GH, ACTH a cortisol) vyžadují odběr z kanyl za nějakou dobu po jejím zavedení.

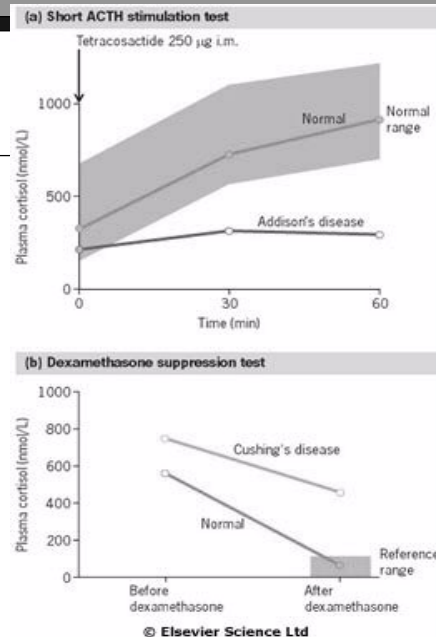
## Další tělesné tekutiny

---

- **Moč** - 24 hodinový sběr (pozor na nekompletní nebo špatně časované odběry). Variabilita podle věku, pohlaví a tělesných parametrů.
- **Sliny** – vyšetření steroidů u dětí, genetické analýzy

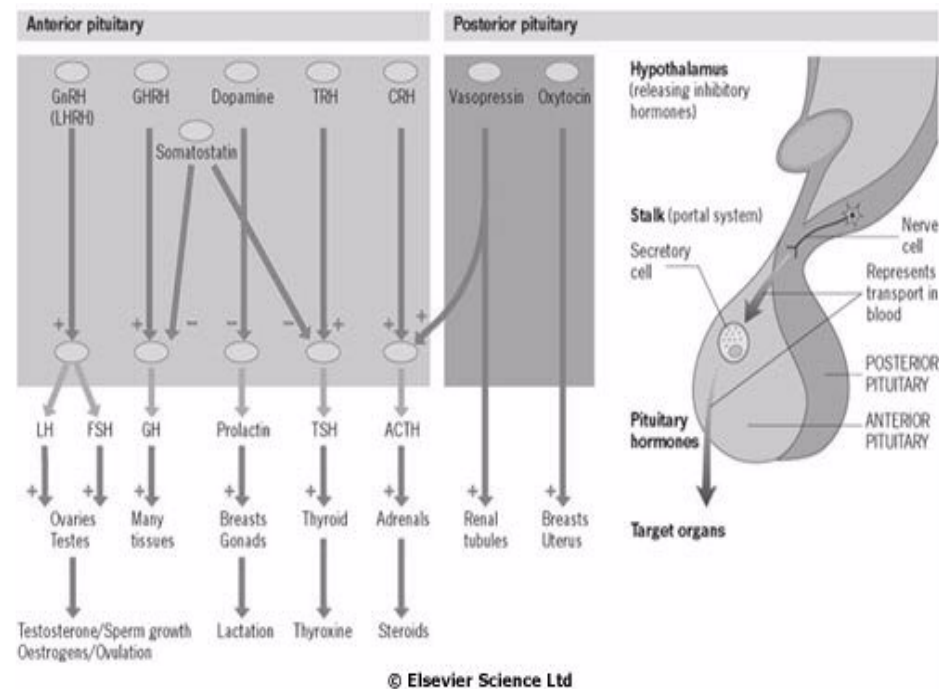
## Stimulační a supresní testy

- Používají se, pokud výsledky testování bazálních hladin nejsou jednoznačné.
- Stimulační testy slouží k potvrzení suspektního deficitu.
- Supresní testy slouží k potvrzení suspektního nadbytku v sekreci hormonu



## Měření koncentrace hormonů

- Cirkulující hladiny většiny hormonů jsou velmi nízké (10<sup>-9</sup>-10<sup>-12</sup> mol/L) a není možno je měřit pomocí jednoduchých chemických technik.
- Obvykle imunoasaye s použitím vysoce specifických protilátek.
- Interakce hormon-protilátka se měří pomocí značeného hormonu po separaci volné a vázané frakce.
- Omezení: není vždy jednoznačná korelace mezi výsledkem a biologickou aktivitou hormonu
- HPLC.



## Neurohypofýza

- Funguje jako zásobní orgán.
- ADH ( vazopresin) a oxytocin (nonapeptidy) jsou syntetizovány v nn. supraopticus a paraventricularis předního hypotalamu
- Transportovány podél axonu a skladovány v v neurohypofýze.
- Poškození hypofyzární stopky nebo samotné neurohypofýzy nevede k zastavení syntézy a uvolnění obou hormonů.

## Žízeň

- Vasopresin působí na úrovni ledvin prostřednictvím dvou receptorů V1 a V2.
- Stimulace V2 receptorů vede ke zvýšené permeabilitě buněk sběrného kanálku pro vodu, což umožňuje reabsorpci hypotonické lumenální tekutiny.
- Redukuje diurézu
- Způsobuje oběma těmito účinky retenci vody v organismu.

## Žízeň

- Při vysokých koncentracích způsobuje vazokonstrikci prostřednictvím V1 receptorů.
- Změny v osmolalitě plasmy se registrují osmoreceptory v předním hypotalamu.
- Sekrece vasopresinu je suprimována pod 280 mOsm/kg, což umožňuje maximální vodní diurézu v hypotonickém stavu.
- Při vyšších hladinách osmolality se hladina vasopresinu zvyšuje přímo úměrně plasmatické osmolalitě.
- Na horní hranici normální osmolality (295 mOsm/kg) je dosaženo maximální antidiurézy.
- Pocit žízně se dostavuje nad 298 mOsm/kg.

## Žízeň

- **Centrum žízně v předním hypotalamu.**
- Osmoreceptory v přední stěně třetí komory řídí osmotickou regulaci žízně. Hypovolémie a hypotenze stimulují mechanismus žízně aktivací nízkotlakých (venózních) a vysokotlakých (arteriálních) napěťových (stretch) receptorů. Impulzy z těchto receptorů jsou vedeny přes n. vagus a glosfaryngeus do prodloužené míchy a odtud do hypotalamu. Hypotalamus je navíc stimulován přímo AT II.
- Poruchy mechanismu žízně jsou mohou vyplývat z poruchy aktivace e mechanismu prostřednictvím hypovolémie a hypotonicity, nebo z poruchy kognitivních funkcí, které umožňují normálně vnímat žízeň.
- Jakékoliv léze předního hypotalamu povedou k poruchám mechanismu žízně, resp. sekrece ADH.

**Table 18.34**

**Factors affecting vasopressin release**

Increased by:	Decreased by:
Increased osmolality	Decreased osmolality
Hypovolaemia	Hypervolaemia
Hypotension	Hypertension
Nausea	Ethanol
Hypothyroidism	$\alpha$ -Adrenergic stimulation
Angiotensin II	
Epinephrine (adrenaline)	
Cortisol	
Nicotine	
Antidepressants	

© Elsevier Science Ltd

## Regulace exkrece vody

- Homeostáza tělesných tekutin řízena:
- Žízní
- Koncentračními a dilučními funkcemi ledvin
- Intracelulárními osmoreceptory v hypothalamu
- Volumoreceptory v kapacitních cévách poblíž srdce,
- Systémem renin-angiotenzin-aldosteron.

## Žízní

- 4 stimuly žízně
- **Hypertonicita:** reakce na buněčnou dehydratace osmoreceptorů v hypothalamu
- **Hypovolémie:** nízkotlaké baroreceptory ve velkých vénách a pravé srdeční síni
- **Hypotenze:** Vysokotlaké baroreceptory v sinus caroticus a v aortě
- **Angiotensin II:** zvýšená produkce na signalizaci renální hypotenze

## Regulace exkrece vody

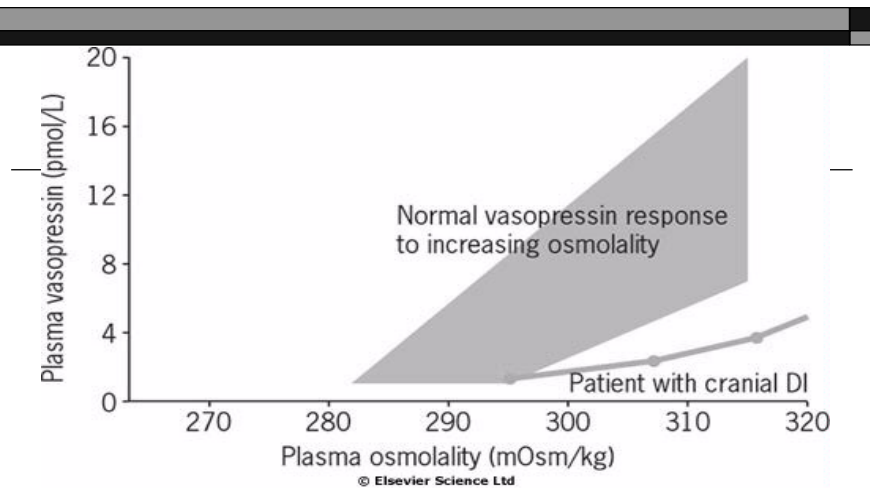
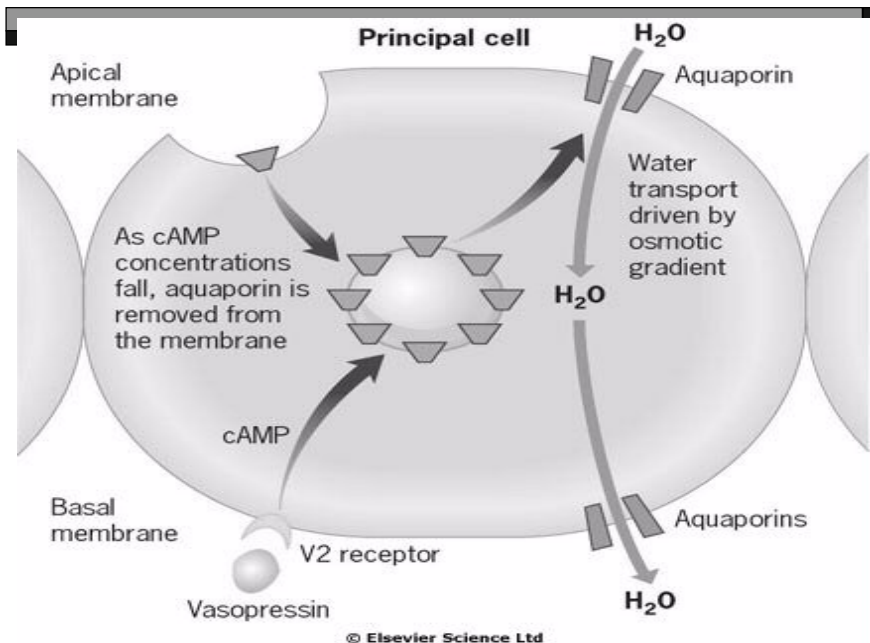
- ADH zvyšuje permeabilitu pro vodu normálně nepropustných kortikálních i medulárních sběrných kanálků.
- Při absenci ADH se ve sběrných kanálkách reabsorbuje jen málo vody, a proto se vylučuje zředěná moč.
- Přítomnost ADH podporuje reabsorpci vody ve sběracích kanálkách při výhodném osmotickém gradientu mezi tubulární tekutinou a koncentrovanějším intersticiem, což vede k nárůstu osmolality moči a poklesu volumu moči.

## Buňky sběrných kanálků

- Kortikální sběrné kanálky mají dva typy buněk s velmi odlišnými funkcemi:
- *Hlavní buňky* (cca 65%) mají  $\text{Na}^+$  a  $\text{K}^+$  kanály v apikální membráně a  $\text{Na}^+$ - $\text{K}^+$ -ATPázové pumpy v bazolaterální membráně.
- *Vmezeřené buňky* netransportují  $\text{NaCl}$ , protože mají malou ATPázovou aktivitu. Hrají roli v udržování  $\text{H}^+$  a  $\text{HCO}_3^-$  a  $\text{K}^+$ .

## ADH

- ADH působí zejména na hlavní buňky na V2 (vasopressin) receptorech lokalizovaných na bazolaterálním povrchu hlavních buněk, což vede k aktivaci adenylát cyklázy. Přes aktivaci proteinkinázy dochází k pohybu a posléze inzerci vodních kanálů (aquaporinů) do luminální membrány.
- Tyto vodní kanály otevírají luminální membránu a umožňují pohyb vody do buňky podél osmotického gradientu.
- Voda se rychle vrací do systémové cirkulace přes bazolaterální membránu. Jakmile se vliv ADH uplatnil, vodní kanály agregují s otvory pokrytými clathrinem, což vede k jejich odstranění z luminální membrány endocytózou a jejich návratem do cytoplasmy.
- *Nefrogenní diabetes insipidus*



**Table 18.34****Factors affecting vasopressin release**

Increased by:	Decreased by:
Increased osmolality	Decreased osmolality
Hypovolaemia	Hypervolaemia
Hypotension	Hypertension
Nausea	Ethanol
Hypothyroidism	$\alpha$ -Adrenergic stimulation
Angiotensin II	
Epinephrine (adrenaline)	
Cortisol	
Nicotine	
Antidepressants	

© Elsevier Science Ltd

## Poruchy sekrece nebo aktivity ADH

- Nemoc hypotalamu (centrální diabetes insipidus)
- Neadekvátní tvorba hormonu
- Nephrogenní diabetes insipidus – renální tubuly nejsou senzitivní na ADH.

## Polyglandulární autoimunní syndromy

- Nejčastěji primární hypotyroidismus, diabetes mellitus, Typ 1 a Addisonova nemoc neboperniciózní anémie.

**Table 18.4**  
**Types of autoimmune disease**

Organ and frequency if known	Antibody	Antigen if known	Clinical syndrome
<b>Stimulating</b> Thyroid (1 in 100)	Thyroid-stimulating immunoglobulin (TSI, TSAb) Thyroid growth immunoglobulin	TSH receptor	Graves' disease, neonatal thyrotoxicosis Goitre
<b>Destructive</b> Thyroid (1 in 100)	Thyroid microsomal antibody Thyroglobulin	Thyroid peroxidase enzyme (TPO)	Primary hypothyroidism (myxoedema)
Adrenal (1 in 20 000)	Adrenal cortex	21-Hydroxylase enzyme	Primary hypoadrenalism (Addison's disease)
Pancreas (1 in 500)	Islet cell	GAD (see p. 1074)	Type 1 (insulin-dependent) diabetes
Stomach	Gastric parietal cell Intrinsic factor		Pernicious anaemia
Skin	Melanocyte		Vitiligo
Ovary (1 in 500)	Ovary		Primary ovarian failure
Testis	Testis		Primary testicular failure
Parathyroid	Parathyroid chief cell		Primary hypoparathyroidism
Pituitary	Pituitary-specific cells		Selective hypopituitarism (e.g. GH deficiency, diabetes insipidus)

Frequencies are approximate and refer to the population in Northern Europe

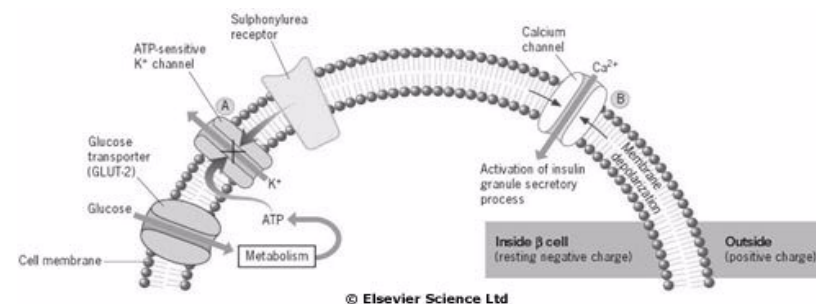
GAD, glutamic acid dehydrogenase

NB: Other related diseases include myasthenia gravis and autoimmune liver diseases

© Elsevier Science Ltd

## Ektopická sekrece hormonů

- Syntéza hormonů v z neoplastických neendokrinních buněk, nejčastěji u tumorů s nějakým stupněm embryonální podobnosti specializovaným endokrinním buňkám.
- *Hyperkalcémie u nádorové nemoci*, často u tumorů plic a prsu z dlaždicových buněk, často s kostními metastázami. Pokud nejsou přítomny metastázy, je klinický obraz pod vlivem PTH-related proteinu (PTHrP, který má významnou sekvenční homologii s PTH.
- *SIADH* – (=syndrome of inappropriate secretion of antidiuretic hormone) - plicní tumory
- *Ektopický ACTH syndrom*. Malobuněčný karcinom plic, karcinoidy, tyreoidní karcinomy.
- *Produkce aktivity podobné insulinu* může mít za následek hypoglykémii.



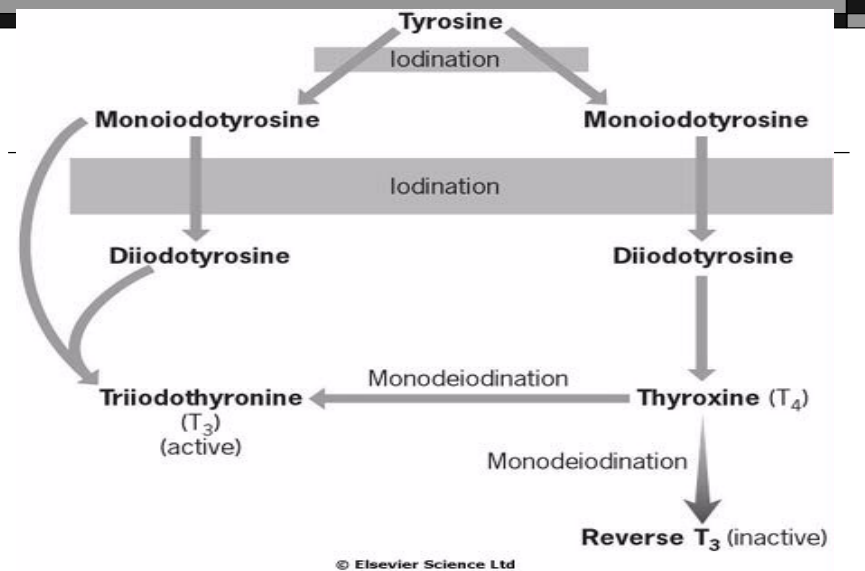
Regulace sekrece inzulinu z beta buněk

## Regulace sekrece inzulinu z beta buněk

- **Glukóza** vstupuje do beta buněk pomocí transportéru GLUT-2, který úzce spolupracuje s glukokinázou.
- Glykolýza uvnitř buňky vede k tvorbě ATP. Ten uzavírá K<sup>+</sup> kanály v membráně (A). Pokud se sulfonylurea váže na svůj receptor, dochází také k uzavření K<sup>+</sup> kanálů.
- Uzavření K<sup>+</sup> kanálů vede k depolarizaci membrány, což vede k otevření voltage –dependentních Ca kanálů (B).
- Nárůst Ca<sup>++</sup> vede k aktivaci kalciově deopendentních fosfolipidové protein kinázy, která několika fosforylačními kroky vede k fúzi granulí obsahujících inzulin membrány beta buňky a k exocytóze obsahu granul.

## Transport glukózy

- Buněčné membrány nejsou jednoduše propustné pro glukózu. Do buněk ji přinášejí transportéry.
- GLUT-1 – umožňuje bazální průnik glukózy do mnoha buněk, který není stimulovaný inzulinem.
- GLUT-2 – transportuje glukózu do beta buněk pankreatu.
- GLUT-3 – průnik glukózy do mozkových buněk, neřízený inzulinem.
- GLUT-4 – umožňuje působení inzulinu



## Syntéza a metabolismus tyreoidních hormonů

- Produkuje se více T<sub>4</sub> než T<sub>3</sub>, ale T<sub>4</sub> je konvertován v některých periferních tkáních (játra, ledviny, sval) na aktivnější T<sub>3</sub> pomocí 5'-monodeiodinace; alternativní 3'-monodeiodinace vytváří inaktivní reverzní T<sub>3</sub> (rT<sub>3</sub>).

## Syntéza a metabolismus tyreoidních hormonů

- V plasmě je více než 99% T<sub>4</sub> a T<sub>3</sub> vázáno na vazné proteiny (thyroxine-binding globulin, TBG; thyroid-binding prealbumin, TBPA; a albumin).
- Aktivní je pouze volný hormon - T<sub>3</sub> se váže na speciální nukleární receptory.

## Deficit jódu

- Doporučená denní dávka 140 µg
- Často v hornatých oblastech (Alpy, Himaláje, Jižní Amerika, centrální Afrika) –endemické uzly.
- Pacienti jsou eutyroidní nebo hypothyroidní v závislosti na závažnosti deficitu jódu.



## Hypothyreoidismus

- Prevalence u žen 1,4 %
- Prevalence u mužů 0,1%

**Table 18.21**  
Characteristics of thyroid function tests in common thyroid disorders (the clinically most informative tests in each situation are shown in bold)

	TSH (0.3–3.5 mU/L)	Total T <sub>4</sub> (90–160 nmol/L)	Free T <sub>4</sub> (10–25 pmol/L)	T <sub>3</sub> (1.2–3.1 nmol/L)
Thyrotoxicosis	Suppressed (< 0.05 mU/L)	Increased	<b>Increased</b>	<b>Increased</b>
Primary hypothyroidism	<b>Increased (&gt; 10 mU/L)</b>	Low/low-normal	Low/low-normal	Normal or low
TSH deficiency	Low-normal or subnormal	Low/low-normal	<b>Low/low-normal</b>	Normal or low
T <sub>3</sub> toxicosis	Suppressed (< 0.05 mU/L)	Normal	Normal	<b>Increased</b>
Compensated euthyroidism	<b>Slightly increased (5–10 mU/L)</b>	Normal	<b>Normal</b>	Normal

© Elsevier Science Ltd

## Příčiny primárního hypothyreoidismu

- Hashimotova tyreoiditida
- Autoimunní původ, častější u žen pozdního středního věku, vytváří atrofické změny s následnou regenerací, což vede k tvorbě uzlů. TPO (antiperoxidázové) protilátky s velmi vysokým titrem (> 1000 IU/L).

**Table 18.22**  
Causes of hypothyroidism

<b>PRIMARY</b>	<b>Post-surgery</b>
<b>Congenital</b>	<b>Post-irradiation</b>
Agnesis	Radioactive iodine therapy
Ectopic thyroid remnants	External neck irradiation
<b>Defects of hormone synthesis</b>	<b>Infiltration</b>
Iodine deficiency	Tumour
Dyshormonogenesis	
Antithyroid drugs	<b>SECONDARY</b>
Other drugs (e.g. lithium, amiodarone, interferon)	<b>Hypopituitarism</b>
	Isolated TSH deficiency
<b>Autoimmune</b>	<b>Peripheral resistance to thyroid hormone</b>
Atrophic thyroiditis	
Hashimoto's thyroiditis	
Postpartum thyroiditis	
<b>Infective</b>	
Post-subacute thyroiditis	

© Elsevier Science Ltd

Symptoms	Signs
<b>Tiredness/ malaise</b> <b>Weight gain</b> Anorexia <b>Cold intolerance</b> Poor memory Change in appearance Depression Poor libido <b>Goitre</b> Puffy eyes Dry, brittle unmanageable hair Dry, coarse skin Arthralgia Myalgia Muscle weakness/Stiffness Constipation Menorrhagia or oligomenorrhoea in women Psychosis Coma Deafness	<b>Mental slowness</b> Ataxia Poverty of movement Deafness Psychosis/dementia (rare)  Peaches and cream complexion <b>Dry thin hair</b> Loss of eyebrows  Hypertension Hypothermia Heart failure <b>Bradycardia</b> Pericardial effusion  Cold peripheries Carpal tunnel syndrome Oedema



© Elsevier Science Ltd

## Laboratorní diagnostika

- Sérový TSH; vysoké TSH potvrzují primární hypotyreoidismus.
- Nízký celkový nebo volný T4 potvrzují hypotyreoidní stav.
- *Přítomnost protilátek*
- *anémie*, obvykle normochromní a normocytární
- *Zvýšené hladiny AST (svaly, játra)*
- *Zvýšení hladiny kreatin kinázy v důsledku rozvíjející se myopatie*
- *Hypercholesterolemie*
- *Hyponatrémie*

Table 18.23

### Causes of hyperthyroidism

#### Common

Graves' disease (autoimmune)  
 Toxic multinodular goitre  
 Solitary toxic nodule/adenoma

#### Uncommon

Acute thyroiditis  
   viral (e.g. De Quervain's)  
   autoimmune  
   post-irradiation  
   post-partum  
 Gestational thyrotoxicosis (hCG stimulated)  
 Exogenous iodine  
 Drugs – amiodarone  
 Thyrotoxicosis factitia (secret T<sub>4</sub> consumption)

#### Rare

TSH-secreting pituitary tumours  
 Metastatic differentiated thyroid carcinoma  
 hCG-producing tumours  
 Hyperfunctioning ovarian teratoma (struma ovarii)

© Elsevier Science Ltd

## Hypertyreoidismus

- 20-40 let, 5x častější u žen, postihuje 2 - 5% žen.
- > 99%) primárních

Symptoms		Signs
<b>Weight loss</b> <b>Increased appetite</b> <b>Irritability/behaviour change</b> Restlessness Malaise Stiffness Muscle weakness <b>Tremor</b> Choreoathetosis Breathlessness Palpitation <b>Heat intolerance</b> Itching Thirst Vomiting Diarrhoea Eye complaints* Goitre Oligomenorrhoea Loss of libido Gynaecomastia Onycholysis Tall stature (in children) Sweating * Only in Graves' disease		<b>Tremor</b> <b>Hyperkinesia</b> Irritability Psychosis  <b>Tachycardia or atrial fibrillation</b> <b>Full pulse</b> <b>Warm vasodilated peripheries</b> Systolic hypertension Cardiac failure  <b>Exophthalmos*</b> <b>Lid lag and 'stare'</b> Conjunctival oedema Ophthalmoplegia* Periorbital oedema <b>Goitre, bruit</b> Weight loss  Proximal myopathy Proximal muscle wasting Onycholysis Palmar erythema  Graves' dermopathy* Thyroid acropachy Pretibial myxoedema  * Only in Graves' disease

© Elsevier Science Ltd

## Klinické příznaky hyperhyreózy

- *Oční příznaky*
- *Pretibiální myxedém* – infiltrace bérků.
- *Ve vyšším věku časté atriální fibrilace*, jiné tachyarytmie nebo srdeční selhání.
- *U dětí* excesivní růst nebo rychlost růstu, hyperreaktivita. Váha se spíše zvyšuje.
- *Apatická tyreotoxikóza* u některých starších pacientů.

## Gravesova nemoc

- Autoimunní etiopatogeneza.
- IgG protilátky se vážou na receptory pro TSH.
- Asociace s HLA-B8, DR3 a DR2.
- *Yersinia enterocolitica* a *Escherichia coli* a jiné Gram-organismy obsahují vazná místa pro TSH. Význam infekce v patogenezi?
- Oční příznaky
- Lymfadenopatie
- Splenomegálie.
- Perniciózní anémie
- Vitiligo
- Myasthenia gravis

## Laboratorní diagnostika

- Sérový TSH je snížen (< 0,05 mU/L).
- Zvýšené hladiny T4, volného T4 nebo T3;
- TPO a protilátky proti tyreoglobulinu
- Protilátky proti TSH receptoru:
- tyreoidní stimulating immunoglobulin (TSI) pozitivní v 80%
- TSH-binding inhibitory immunoglobulin (TBII) v 60-90%